

Sygn. akt II KZ 28/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **A. F.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 września 2019 r.

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2019 r., sygn. akt II KO 41/19, odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany A. F. pismem z dnia 24 marca 2019 r. wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2017 r., sygn. II AKa (...). Dnia 23 kwietnia 2019 r. Sąd Najwyższy wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata lub radcę prawnego oraz uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 150 zł.

A. F. złożył wniosek o przydzielenie mu obrońcy z urzędu oraz zadeklarował, iż uiszczy opłatę sądową. Zarządzeniem z dnia 21 maja 2019 r. Sąd Najwyższy wyznaczył skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. P. B. . Dnia 17 czerwca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła opinia wyznaczonego obrońcy z urzędu skazanego A.F. o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania w jego sprawie wraz z wnioskiem o zasądzenie na rzecz obrońcy należności za czynności podjęte z urzędu.

Również dnia 17 czerwca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek o wznowienie postępowania sporządzony osobiście przez skazanego. Zarządzeniem z dnia 18 czerwca 2019 r. Sąd Najwyższy wezwał A. F. do usunięcia braków formalnych tego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego oraz uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 150 zł. Dnia 28 czerwca na konto Sądu Najwyższego wpłynęła kwota 150 zł, tytułem opłaty w sprawie A. F., o sygn. akt II KO 41/19.

Dnia 8 lipca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek A. F. o wznowienie postępowania karnego, w którym skazany zaznaczył, że uiścił opłatę w kwocie 150 zł, a wyznaczony mu obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do wznowienia postępowania.

Zarządzeniem z dnia 18 lipca 2019 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, ponieważ pomimo wezwania A. F. nie usunął braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego w określonym 7-dniowym terminie.

Na zarządzenie powyższe skazany wniósł zażalenie, podnosząc, iż uiścił opłatę sądową, a Sąd Najwyższy wyznaczył mu obrońcę w osobie adw. J. B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepisy kształtujące instytucję wznowienia postępowania precyzyjnie określają warunki formalne, jakim musi sprostać wniosek, aby skutecznie zainicjować postępowanie wznowieniowe. Należą do nich uiszczenie opłaty sądowej w wysokości 150 zł oraz sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez obrońcę z urzędu. Zarządzeniem z dnia 12 maja 2019 r. przyznano Wnioskodawcy obrońcę z urzędu, którego zadaniem było zbadanie, czy zachodzą okoliczności uzasadniające złożenie wniosku o wznowienie postępowania karnego w niniejszej sprawie, a w razie stwierdzenia ich zaistnienia, złożenie stosownego wniosku. W opinii z dnia 11 czerwca 2019 r. adwokat P. B. stwierdził, że nie znajduje podstaw do wystąpienia z żądanym przez skazanego wnioskiem. Otrzymał wynagrodzenie za opracowanie opinii i na tym jego udział w sprawie się zakończył, a stosunek obrończy w stosunku do A. F. ustał.

Mylne przeświadczenie skazanego o tym, że ma w dalszym ciągu obrońcę z urzędu, nie czyni zadość obowiązkowi sporządzenia wniosku o wznowienie przez profesjonalnego pełnomocnika. Art. 545 § 2 k.p.k. wyraźnie stanowi, że warunkiem dopuszczalności wniosku jest nie samo posiadanie przez wnioskodawcę obrońcy, lecz dopiero sporządzenie i podpisanie pisma inicjującego postępowanie wznowieniowe przez obrońcę. Warunku tego skazany, jako wnioskodawca, nie dopełnił, mimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku, które odebrał dnia 27 czerwca 2019 r. Brak ten musiał skutkować – zgodnie z dyspozycją art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. – odmową przyjęcia wniosku złożonego przez A. F. o wznowienie postępowania karnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak we wstępie.